

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca I. SZ.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 Hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca I-6 szám
I. EMELET
 (Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.)

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

Nagy hallgatók.

Pécs, 1895. november 22

(*) Elmult egy hete, hogy a jövő év költségvetését tárgyalja a képviselőház. Valószínűleg beletelik még egy hét, míg a különféle kaliberű speech-ek elmondódnak. Így volt ez máskor is. és hogyha a kormány előrelátható, hogy a megindult szó-áradat nem akar bedugulni, hát a készenlétben tartott indemnitás-javaslatot rántotta elő, és aztán ezen keresztülvéve, elvette az ellenzék kedvét az enyhébb és erősebb obstrukcióktól.

Az előadó — rendszerint a kormánypárt sorából — fekete kabátban, nagy paksamétával az asztalán mindent elfogadásra ajánl, a mit csak elibe tettek. Az előadók szerint csudálatosan boldog és helyes berendezésű ez az ország. Itt minden jól megy, minden pompás ebben a tejjel-méz-zel folyó Kánahánban. Nincs itt semmi baj, mert gyönyörűen vannak ellátva mindenek — mondják ők — és ezt igen nagy büszkeséggel teszik. mintha nem is a nemzet zsebéből, hanem a saját pénztárcájukból állították volna össze az egész költségvetést.

Az az oldal pedig, a mely csak azért jobb, mert véletlenül a jobb oldalon ül, mindezeket az előadói bölcs kijelentéseket helyeslően tudomásul veszi. Hisz ők végtelenül meg vannak elégedve, nekik borzasztóan tetszenek a mostani állapotok, ezek megmérték és nehezeknek találtattak. Ó, igen derék, igen jó az ország helyzete, ennél fogva a nemzetgyűlésben nem kell egyebet tenni, csak a fejekkel bölintgatni a költségvetésre és elszavalni az abrakos tarisznyát tartó kormány felé sanditva, a rövid, de hatásos, kurta, de öblös igeneket.

Baj, de úgy van, hogy e jelenség már régi és velejár a mindenkori kormánynyal. Mert ott önértzet, önállóság és szabad vélemény-nyilvánítás ismeretlen, letűnt fogalmak. Ott csak egy dolog van, csak egy dolog él: elfogadni mindent, a mit a kormány ajánl, helyeselni mindent, a mit egyik

vagy másik miniszter mond. Politikai hitvallás ez, a melynek egyetlen cikkelye, egyetlen alapelve az „igen.“

Bántóan szomorú és alacsony kép ez nagyon, a mit meg lehetne festeni — ha akadna mame-luk festő — a milleniumra történelmi becsű dolog gyanánt ezzel a címmel: „Rabszolgatartás a nemzetgyűlésen.“ Mert hiszen annyira rövidlátó, annyira tudatlan ember nem ül abban a képviselőházban még a kormánypárti padokon sem, hogy a nemzet, az ország, a nép ezer meg ezer bajaiból ne észlelné, ne tudná a nemzet testének betegségeit, a melyek elmulasztására semmit, vagy csak nagyon keveset tesz ez a kormány, a melynek szerencsétlen kezeibe Magyarország vezetése ma le van téve.

Nem lehet az, hogy a bajokat ép eszű ember ne lassá meg. Látják is; de mikor úgy szól a parancs, hogy ne láss és ne hallj, hát akkor ne lásd a nyomorúságot és ne hallj meg a kétségbeesett jajkiáltásokat. Erre való aztán — mint Hock János találóan jegyzé meg minapi felszólalásában — a másik kézben a korbács, a melylyel fegyelmezní lehet a nem parirozó mame-lukokat.

Az ellenzék pedig, elkeseredve az ország ügyeinek hanyatlásán, beszél és föltárja a bajokat. Van ebből sok, van ebből mindenféle fajta. Akad köztük szomorú, hihetetlen, égető, szégyenteljes. A szónokok egymásután közzetkeznek, akár Arany balladájában a welszi bardok, és a visszás állapotoknak egész zömét viszik a Ház színe elé. Azok, a kik elmondják, beszélnek a haza bajáról, csudálatosan megmértelyezett közállapotainkról, és amazok ezt lomha restséggel hallgatják, ha ugyan hallgatják.

De nem mind teszi. Egy része odahaza van, nézi az őszi szántást és a képviselői mivoltából folyó köteleességek közül elegendőnek tartja azt az egyet, hogy fizetését fölvegye. Más része pedig, nem lévén kegyelmesen haza eresztve, mint a mezei hadak, ott ül muszájból az országgyűlésen és a haza bajával való nemtörődömségét tetézi

azzal, hogy mikor panaszt panaszra hord az ellenzék, közbeszól, gunyosan mosolyog és lelkesen ellenzi az előadót, mert azt hiszi, hogy erre van felfogadva.

Maga ez a tény is élénk jellemzője közállapotainknak. Az elvek súlyedése ez, a mely a politikai erkölcstelenséget mutatja. A nagy mame-luk-táborban egyetlen kiváló szó nem hangzik, egyetlen észme nem talál szövívőre, tunya lustasággal ülnek ott, hogy elmondják azt, a miért léteznek: az igent.

De még ez nem elég. A párt és kitartott lapjaik tovább mennek. Egyenesen gunyolódnak azok fölött, a kik nem osztják a bármilyen és bármikből alakult mindenkori kormány gyászos politikáját. Olvashatni ezeken a papirosokon, hogy ez meg ez az ellenzéki képviselő ismét elzengte régi dalát, vagy a másik ismét előadta, mint eddigelé évről-évre az ő szokásos ódon sablonjait.

Bizony, a ki ezeket a jelenségeket szemléli, el kell hogy komorodjon mai állapotunk lehetlensége fölött, mikor magával szemben a durva és esetlen cinizmusnak ilyen tömegét látja. Ma már ott áll az ország, hogy az erőszakkal, önkényvel és csendőrszuronyal teremtett többség már nem is fogad el eszmét, ötletet, panaszt; és mindezeket nem létezőknek tekintvén, úgy fekszik a maga erőszakos sulyával a nemzet fejlődésére, mint valamely esetlen kőbálvány.

És ezek, önmaguk ítélete szerint, mind, mind komoly politikusok. Ó, ti nagyok, ti dicsők, ti torzalakjai a valódi honatyának, mily rettenetes módon komolyak is vagytok ti. Politikusok, (?) mert hiszen tényleg a politikából éltek, és komolyak, mert igen nagyon, nagyon jól tudjátok a régi mondást, hogy a ki hallgat, bölcsnek tartatik.

Ennél fogva hallgatnotok kell, kivéve a szavazást, a midőn egy tömegben álltok föl, egy tömegben szavaztok és teszitek ezt büszkén, mert úgy hiszitek, hogy ti egy nagy hadvezér hős katonái vagytok; pedig hát nem vagytok azok, hanem csak nagyságos rabok és semmi egyébek.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A tű.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Határozottan boszantó valami az, hogy a tűt mindenki mellőzi, hallgat róla. A német tudósok a világon mindenről csinálnak statisztikát, kimutatást, de a tűt következetesen kerülnek, nem akarják figyelembe venni, mintha attól félnének, hogy megszurja a kezöket. Pedig sokkal jobb volna, ha a helyett hogy összeolvassák, hogy hány svábbogár van az összesített németbirodalomban, azt számlálnák meg, hány millió tűt használnak el évenként, mert ebből legalább határozottan eredményt lehetne vonni az emberiség művelődésére.

Aztán ott vannak ezek a poéták is. Megénekeltek ezek mindent; az ég kék zenithjétől kezdve a tenger feneketlen mélységéig, beleértve cserebogarat is, de a tűről egyik sem énekel, holott hova kell poetikusabb alany egy szerelmes költőnek a hajtűnél.

Pedig hát ez kérem alássan rettenetes igazgatlanság, mert a tű az emberiség életében nagy és előkelő szerepet játszik: a történelmi multja van a tűnek. Hisz meg vagyon írva még a bibliában is, hogy könnyebb egy tevének által bujni a tű fokán, mint a gazdagnak a mennyországba jutni.

A világtörténelem is megemlékezik a tűről. Ott vannak teuszem a Kleopatra tűi. (Hátrább az agarakkal hékás, nem tű az, hanem kű:)

Hejh! pedig aki a tűről akar írni, talál az anyagot bőven.

A poeta, a szerelmes, a hajtű és gombostűről zenghet. A filozófus a varrótű egyhangu öltögeté-

sében rejlő mélyeséges türelemről és bölcsességről írhat 6 kötetes könyvet. A divatlapok a melltűről hozhatnának hosszú, hasábos közleményeket, nem pedig a tarantella mártásról. S hol van még ezeken kívül a kötőtű, horgolótű meg a jó isten tudja, hogy miféle tű. Ezeket mind áldásos munka volna kiragadni a közönyösség sártengeréből.

De hát ilyen a világ. Az érdemet sohasem tudja kellőleg méltányolni. Nem tudom mit csinálnának az a sok szabó, varróleány (vulgó sneff,) cipész, finnyás uri dáma, kávé mellett kötögető, s öreg tracsoló nénikék. Ha egyszer a tűk felmondának a szolgálatot s elkezdenének sztrájkolni. Akkor volna ám igazi fel-fordulás. Megakadna a világ folyama.

A bál mind megbuknék, nem lehetne táncolni az árvamegyei inégesekért. Persze a kisasszony nem mehet, mert a varrónő nem hozta meg az új ruháját. (Harang alj. testhez álló derék kék selyem betéttel.) az urfnak meg a cipőjét nem hozta meg a suszter. Már pedig kisasszony és urfi nélkül nem lehet bál, nem lehet tánc. (Szervusz nektek árvamegyei tótok.)

Házasságokat nem kötnének, mert a házasság szövő kávé s nénikék nem tudnak kötés nélkül beszélgetni (Biztos szer az anyósok nyelve ellen. Probatum est.)

Az öngyilkosok száma rémületesen szaporodna, mert pénz zavarba jönne az ifju. Ha volna nyakkendő tüje gyémánt fejjel; becsapná (Zrinyi és Gyár utca sarkán) és segítene magán. De mivel nincs nyakkendő tüje, kénytelen megöngyilkolni magát.

Sokszor egész családok boldogságát dulja fel a tű. A gróf tüpönt ad a grófnőnek, s a titkár ur a tüpöntből arany melltűt vesz a szobaleánynak, ezt a melltűt másnap csodálatosképen becsapja az inas, s az így szerzett pénzen mulat kedvesével, a szolgálóval. Mennyi álnokságnak vezet nyomára a tű. A

grófné megcsalja férjét a titkár urral, a titkár ur a grófnét a szobaleánynyal, a titkár megcsalja a szobaleányt az inassal, az inas a szoba leányt a szolgálóval, s mindesen csalás kitudódik. A gróf elváltja a feleségétől, a titkár urat pedig egyszerűen elcsapja. A szobaleány faképnél hagyja a hűtlen inast, s az elkeseredett szolgáló pedig ősai szokás szerint két pakli gyufát vesz, fejét lenyeli (már mint a gyufa-fejet) s meghal. Hova kell ennél borzasztóbb dolog a világon.

De van ám az éremnek másik oldala is, mely igen sokszor vig képet mutat.

A vagyoniilag tünkrement parókás fejű, rozoga lábú világi udvarol a gazdag szappanos egyetlen leányának, Málvin kisasszonynak. As ostrom erősen halad, a vár nemsokára be lesz véve, s a szappan kifényesíti az ősi címert.

Nagyborosnyói Borosnyói ur a végső rohamra késül, szerelmet fog vallani, s meg fogja kérni Málvinka asszappanos — azas aranyos — kacsóját.

A szalonban egyedül van Málvinka, mikor as imádó belép. Borosnyói ur esemeit az ég felé meresztli, nagyot sóhajt, térdre bocsátkosik as imádott lény előtt, s örök szerelmet rebegnek ajkai. A szende leány elpirul, s igent suog. Majd lehajol, hogy fel-emelje térdeiről a kedvest. Hajulás közben a Málvinka keblén levő virágcsokor leesik, s a tű, mely ast odaasorította, hegyével kifelé áll. A gombostű megszurja a lovag orra cimpáját. Borosnyói ur felsikolt, fejét ijedten hátra kapja, mely nem várt mosdulatra a paróka messze reptül. A szerelmes Málvin kacag, Borosnyói ur zavarában nem találja meg a kifelé vezető ajtót, mindenben castlik, botlik. Mig végre aztán sikerül neki elmenekülni a nevetés elől. Mondani sem kell talán, hogy a házasság füstbe ment.

* * *

H i r e k.

Pécs, 1895. november hó 22.

— **(Helyőrségi változások.)** Es év folyamán a községi hadseregnél végbe ment helyőrségi változások közt a 29. számú Laudon-csred törzsiestti kara és 1. zászlóalja Péterváradról Bródba, s a pétervárad 70. számú gyalogcsred 1. zászlóalja Bródból Péterváradra lett áthelyesve.

— **(Áthelyezés.)** I v a n i c s Gyula dunaföldvári kir. járásbírói végrehajtó a komáromi kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

— **(Új szinigazgató.)** A szinészegetés tanácsa legutóbb Peterdi Sándornak, a pécsi szinuház tagjának, szinigazgatói engedélyt véleményezett, s kérvényét pártolólág terjesztette föl a belügyminiszteriumba. — Ezzel ma 42 concessionált igazgató van, a mennyi még soha se volt.

— **(Dalostály.)** A pécsi dalárda holnap (szombaton) tartja a Schwarts-féle Vigadó termeiben dal estélyét. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Állatjárványok.)** Hosszu-Hetény és Nagy-Kozár községekben a sertések között a sertésvész fellépén, e községek területe ma alispáni rendelettel zár alá helyeztetett. Romonyán ellenben az uralkodott sertésorbác megszünt és így e község a kivett vesztegár alól fel lett oldva.

— **(Bezárt iskola.)** Az átai községi iskola tanítójának családja körében a napokban diftéria betegség lépett fel. A tanító két kis gyermeke esett difteritisbe s erről a körülményről a körorvos azonnal értesítette az alispáni hivatalt, az átai községi iskola alispáni rendelettel rögtön bezaratott s abban a tanítás mindaddig szünetelni fog, míg a ragályos betegség a tanító családjában meg nem szűnik s az esetleges fertőzésnek az iskola kitéve nem lesz.

— **(Osztály elkülönítés)** Említettük, hogy az építőiparos tanoncok téli tanfolyamába a növendékek annyira felszaporodtak, hogy az egyesített II. és III. osztály elkülönítése szükségessé vált. Schneider Istvan ipariskolai igazgató előterjesztésére ezt az ipariskolai bizottság kimondotta s jóváhagyás végett a tanácsos betervezte. A városi tanács a községi jóváhagyása reményében engedélyezi az elkülönítést, miután ez egy rajstanítót és egy iparos tanítót igényel s ezzel 400 frt költségötöllet szükségé forog fenn. Ez azonban nem okoz nehézséget a közgyűlésnél sem, minthogy erre a tandíjból fedezet rendelkezésre áll. Így lesz új rajstanító, ki még nincs kijelölve s a II. elkülönített osztály ez ideig vezetésével Dilman Antal bízott meg.

— **(Körözött tolvaj lopása.)** Sütő István, ki már régebb elkövetett lopásért most is körözött, Csarnótán P a n i c s Jánoshoz állt szolgálatba s onnan egy pár csizma, aztán B a r i c s János gazdálkodótól 2 frt 50 kr. készpénzt ellopott és azzal odább állt. A vakmerő tolvajt, ki nem elégedett meg egyszeri lopás elkövetésével, hanem ujjabbal tetézte azt, hogy most már még nagyobb legyen a büne, a csendőrség körözi és ha elfogják, bizonyosan nyakába ráznak hosszabb időre egy kis fogházat.

Olga kisasszony gyakran szokott kinézni az ablakon. Aladár urfi pedig gyakran szokott sétálni az ablak alatt: tehát Aladár szereti Olgát. Csak az a nehéz kérdés, hogy hogyan ismerkedjék meg vele. De a tü ezen is segít. Olga nagyon kihajol az ablakból, s teknősbéka hajtúje kiesik a kövezetre. Aladár urfi rohan, a tü felveszi, magát bemutatja s szerelmet vall. Két hónap múlva megesküdtek. Mi vezette a boldogságra...? Egy tü...

A férj hivatalban van. Az asszonyka unatkozik. Egyszerre kopognak az ajtón s belép rajta a szobaur. Imádott nagysád, meghalok, ha visszautasít. Az asszonyka lágy szívű s el nem viselhetné azt a gondolatot, hogy valaki miatta haljon meg. Helyet mutat a szobaurnak maga mellett a divánon. Ölelkeznek, csókolóznak. Ujra zörgetnek az ajtón. A férj épen most fordította meg. Az asszonyka hirtelen felugrik, hogy imádóját hamar az ágy alá bujtassa, de óh fátum, mellűje beleakadt a szobaur kabátjába, s míg ki akarnák szabadítani, a férj belép s feltáru előtte a helyzet. A férj káromkodik, s lövöldözni akar, az asszonyka sápadt s hallgat, a szobaur makog, a Náni szolgáló meg siet, hogy a mentőkért telefonáljon.

Ime uraim! ilyen fontos tényező a tü a földi rögös pályán, s mi mégie ignoráljuk azt. Jobb későn, mint soha. Föl tehát hazám költői és tudósai! Adjuk meg a királynak, a mi a királyé, s a tünek, a mi a tüé.

Egy új, gyönyörű ut áll előttem, mely babérokat terem számotokra, s halhatatlanná teszi neveketeket. Hagyjátok el a régi kitaposott ösvényt, a sablonos dolgokat!

Irjatok valami újat!
Irjatok a türől!!!!

Bartha Kálmán.

— **(Tolvaj cseléd.)** Ifju Pápa János, patcai lakos ma személyesen jelentette a központi szolgabírósnál, hogy a cselédje, Rab Mátyás meglopota s tőle megszökött. Ellopott pedig tőle több ruhaneműt és gazdasági eszközöket s kára ugy a gazdaság tekintélyes lévén, kérte a tolvaj cseléd elfogatását, a ki annyira bizik, hogy büntetlen maradjon, hogy nem is távozott Patacsról, hanem ott rejtőzködik. A szolgabírósnak felvette a meglopott gazda panaszát s értesítette a csendőrséget a tolvaj elfogtatása iránt s az remélhetőleg, nem sokára kézre kerül.

— **(Utonálló parasztok.)** Szalánta és Turony közötti országuton K. Kun Ferenc siklósi lakost, a mint az egyik elmúlt éjjel szép csendesen hajtott a kocsiával, három paraszt megtámadta. Egyik a lovakat állította meg, a másik kettő meg a gasdát rántotta le a bakról és már zsebeit kezdték kutatni, mikor a megtámadott szerencsésére és az utonállók szerencsétlenségére, épen a helyszínére érkezett a csendőrjárat és a három utonálló parasztot lefűlte s behajtotta. Ott aztán kitudt, hogy a három paraszt Paulovits János, Antalovits István és Antalovits Mihály névre hallgat s kihallgatásukkor azt vallották, hogy azt se tudják, mit csináltak, mert részegek voltak. Tény, hogy a három utonálló a turonyi szőlőhegyen járt és ott be is borozgattak. Ügyökkel különben a bíróság végez.

— **(Éjjeli csendháborítás harmonika szó mellett.)** Ma éjjel a rendőrjárat egy harmonikázó társaságra akadt a felsővámbház-utcán. A társaság igen jókedvű, 5—6 fiatalemberből állott, kik a harmonikász mellett daloltak végig az utcán dubaj nótákat a lehető legnagyobb diszharmoniaival. Ez a csendháborítás nem volt kedvűkre a rendőröknek, a kik a társaságot először csendre, s mikor ez nem használt, a rendőrkapitánysághoz való bevonulásra szólították fel és meg is tették a harmonikázó truppal azt a tréfát, hogy bevitték őket éjjeli szállásra a kóterba. Hanem a harmonikát elvették tőlük, mert talán még fellázították volna vele a dutyi többi lakóit is, a kik bizonyosan kitortek volna az ajtón és elmenekültek volna az éjszakába — a kellemes zenei hangok hallatára. De így, harmonia nem lévén a társaság használatára, elnyomta részeg fejüket az álm és csendesen szundikáltak egész reggelig. S mikor ma délelőt csendzavarásért 5—5 frt bírságot a nyakukba sóztak, mindnyájan a harmonikát okozták, mert ha ez nincs náluk, eszükbe se jut a nótázás és nem jutnak be a dutyiba.

— **(Nem loptam én életembe!)** Elénekelheti ezt a dalt magáról Burgin Márton batinai legény is. Ő sem lopott életében csak egy lovat, de hát a lopott lovat manapság nem igen könnyű levén eladni passzus nélkül, az is kellett a lopott lóhoz. Burgin azt is szerzett, csakhogy meghamisította. S így tehát lopás és közokirat hamisítás büntetése miatt került bajba s a pécsi kir. törvényszék tegnap öt havi fogházra ítélvén a tulnyomó enyhítő körülmény miatt és a büntetést csak vétségnek minősítvén. Burgin Márton pedig ezt az öt hónapot a következő manipulációért kapta: Pénzre lévén szüksége, ifj. Pázmány Józsefnek lovait a batinai révnél álló kocsiából kifogta és azt elhajtotta. Elhajtotta pedig egyenesen Udri Ádám bácsalmási kereskedőhöz s eladta neki a lovat. Pénzt azonban nem kapott érte, mert nem tudta előmutatni a passzust a lóról. Nosza tehát most meg passzus után látott. Lement Ratkovicára s ott kiállította a lóról a passzust az — apja nevére. De az uton, a mint ment Udrihoz, meggondolta magát s nehogy az apját hozza a bajba ezzel a manipulációval, hát fogta a passzust, kivakarta abból az apja nevét s valami Janits János nevet irt a helyére. De Udri Ádám keresztül látott a szítán, vagyis inkább a passzuson ejtett vakarásán és a legényt a csendőrség kezébe adta. Ezek előtt Burgin mindent töredelmesen bevallott s nem tagadta tettét a végtárgyaláson sem. Ezért kapott aztán öt havi fogházat.

— **(A kétszínű ökör.)** Bogdán Ivó szalántai lakosnak volt egy vörös fehér ökör A vörös-fehér ökör nemcsak külsejére nézve vala pedig kétszínű, hanem kétszínű pára is lakozék vala benne; mint azt a következők bebizonyítandják. Mert olyan jámbor és kezes állatnak mutatta magát, oly megszokott volt már az istállóban meg a réten, hogy minden felügyelet nélkül kint engedte a gazdája legelészni. Egyszer aztán a kétszínű ökört nem találta Bogdán Ivó uram sehol: eltűnt az szőrin szálán, mintha soha ott nem lett volna. Hiába volt olyan jámbor, olyan kezes, mégis elbarangolt a mezőről egy szebb vidékre, de hogy hova, az még ma sincs tudve. Ennélfogva Bogdán Ivó jelentést tett a kétszínű ökör elveszéséről a pécsi főszolgabírósnál s most hivatalosan keresik azt, mert nem lehetetlen, hogy a kétszínű ökör nem szerette a helyét és más gazdához pártolt, a hol most teljes nyugalommal ropogtatja a kukoricaszarat.

— **(A kétszemű sikkasztó.)** Ifj. Lauli Ferenc pécsi órásmester, nő, két gyermek atyja, már egyszer megpróbálta a könnyű megélhetést az a mód-

ját, hogy a hozzá javítás végett vitt órát szépen — zálogba csapta és az árát felhasználta. Ezért aztán sikkasztás miatt vonta a bíróság kérdőre és elítélte egy hónapi fogházra, a mit ez év elején ki is töltött. Ugy látszik azonban, hogy ez a büntetés nem retentente vissza továbbra sem a bűnös utról, mert ezután is így cselekedett. A mi órát csak javítás végett hozzá vittek, ő szép sorban mind behordta őket a zálogházba; sőt az így összegyűjtött zálogcédulákat is még külön elzálogosította. Ma aztán elfogta a sikkasztó órát a rendőrség, mert nem kevesebben, mint egyszerre öt megkárosított egyén jelentette fel, kiknek óráit a javítás helyett szépen zálogba csapta. Tiefenbacher István, Pátki Jánosné, Szombat Fülöp, Balogh János és Schiller Mátyás a panaszosok, a kiknek vádja igaz voltát minden megbánás nélkül ismerte be a sikkasztó órák és hozzátette:

— Majd jönnek a többiek is most már sorban!

E szerint tehát kétségtelen, hogy nagy mértékben üzte az óra sikkasztásokat s lehet tizenöt is azoknak a száma, kiket az elvetemült ember eképp megkárosított. S hogy mennyire az erkölcsi súlyedés alacsony fokán áll ez az ember, azt legjobban bizonyítja kihallgatása, mikor a rendőrbiztos személyleírását vette s különös ismertető jelet keresvén rajta, ő maga diktálta a jegyzőkönyvbe:

— Hacsak az nem, hogy két szemem van. Az egyik szürke; a másik sárga. Aztán meg a bal fülem cimpája nagyobb, mint a jobb. A sikkasztó órák, kihallgatása és a rendőri vizsgálat befejezése után, az ügyészségnek adatik át.

— **(Árverés a városházán.)** Ma 11 órakor liba árverés volt a városháza udvarán. Egy pár libát meg egy pár récét árvereztek el, melyek gazdátlanul találtak napokkal ezelőt az utcán. Az árverésen nem valami nagy volt a kereslet s igen olcsón jutott hozzájuk az az egy pár paraszt asszony, a ki ott volt.

— **(Megugrott csavargó.)** A módosi csendőrség a napokban elfogta Lórik Mátyás itvarnoki illetőségű csavargó munkást, aki egy régi s idegen névre szóló cselédkönyvvel kóborolt, Todorovics Milos kereszti kocsmájában. Az elfogott csavargó azonban, mikor beszállították a község házára, onnan egy alkalmas pillanatban megugrott és azóta nyoma veszett. Rendőrileg körözik a megugrott csavargót.

— **(Két ivánbattyáni ló.)** Két ivánbattyáni lovat keresnek. Az egyik paripa, a másik kanca, s mind a kettőt Roth János ivánbattyáni lakos vallotta övének. mielőtt meg nem szöktek. De bizony a napokban megcselekedték ezt a furcsa históriát, hogy valahogyan kiszabadulván az istállóból, neki mentek a világnak, az amerikai prairekre képzelvén magukat, hol szabadon élnek a hosszúsörényű vad lovak. Mivelhogy azonban ők máskülönbén igen is szelid igavonók s gazdájuknak szüksége is van rájuk: hát most a siklósi főszolgabírósnak körözi a két lovat.

— **(Körözött gyujtogató.)** Harsányi Ferenc kaposvári munkás vigyázatlansága folytán lángba borította a nyáron a gazdája házát. A tűzvész okozásánál nagyon erősen terhelhetette a lelkiismerete, mert be sem várta a hivatalos vizsgálatot, megugrott lakásáról és még ma is ismeretlen helyen tartózkodik. Időközben a kaposvári kir. törvényszék tűzvész okozása miatt vád alá helyezte és most — mivel tartózkodási helye ma is ismeretlen — körözik, hogy feltalálás esetén a kaposvári kir. ügyészségnél adjanak neki téli szállást.

— **(A szürke tehen.)** Klein Sándor seeregélyesi lakos a sárosi vásárra egy szürke tehenet hajtott fel eladás végett. A szürke tehen azonban, ugy látszik, valamit vett a fejébe s egyet csavarintván a szarván, szépen lerázta magáról a kötelet s futásnak eredt, ugy, hogy elfogni nem bírták és a gazdája többé nem is látta. De nem nyugodhatván bele, hogy tehene ugy ott hagyta a fáképnél, mint hajdan bizonyos szent Pál az oláhokat, jelentést tett a sárbogárdi főszolgabírósnak és most a szürke tehenet keresik.

— **(Helyreigazítás.)** November 3-iki számmunk „Borbély“ c. napihirünkben azt hozta, hogy a máriakémeti tejszövetkezet két kiküldöttje 55 frtot számított fel magának azon alkalommal, hogy a földmívelési minisztérium által a tejszövetkezetnek adományozott tenyészbikát a mezőhegyesi bikaállományból Mária Kéméndre transzferálta. Minthogy a két kiküldött az 55 forint kitételét ily alakban magára nézve sértőnek találta, tudósítónk utánjárása alapján a legnagyobb előékenységgel — a két kiküldött érzékenységét kellően respektálva — a következő helyreigazítást adjuk: 1. Nem felel meg a valósnak, hogy a két kiküldött 55 forintot számított volna fel napidij címen, mert az összes kiadás 50 forint 48 kr. 2. Ebből a bika vasuti szállítására esett 8 frt 40 kr. Tehát az sem felel meg a valósnak, mintha a földmívelési minisztérium költségén zónázott volna a tenyészbika Villányig. 3. Az összköltségben befoglaltatik a fuvardij is. 4. Négy ember várakozott teljes egy napig Villányban a bikára, kiknek szintén részők van az összköltségben.

— **(A disz-front.)** Ma délelőtt 11 óra előtt vagy 22 különféle existenciájú individuum állt frontot a rendőrkapitányság folyosóján. A porkoláb felügyelete mellett. A diszfront tagjait a ma éjjel tartott razzián fogdosta össze a rendőrség. A „férfiakon” kívül még vagy 17 „hölgyet” is kézrekerítettek, a kik szintén igen különféle existenciával dicsekedhetnek, de — tartózkodási helyük nincsen. Hát úgy a diszfront tagjait, mint utánuk a „hölgyeket” is szépen bevezették a rendőrkapitánysághoz s ott mind-egyikre ki lett mondva a parancs, hogy illetőségi helyükre toloncolandók.

— **(A barcsi jótékony nőegyesület)** folyó hó 30-án a „Barcstelepi olvasó és társaskör” helyiségeiben alaptökéjének gyarapítására táncestélyt rendez. Kezdeté esti fél 9 órakor, Belépti-díj: személyjegy 1 frt, családijegy 3 személyre 2 frt. Felülfizetések tekintetével a jótékony célra köszönettel fogadtatnak.

— **(Falusi legény Pesten.)** A minthogy a falusi kislánynak rengeteg megcsodálni való doiga akadt Pesten, azonkép járt egy falusi legény is — nem Pesttel, hanem igenis Péccsel. Bejött ide tegnap a falujából, végignézte a király-utca népes korzóját az Auer-lámpák vakító fénye elül aztán kimentekült a budai városra. Hideg lévén az idő, behuzódott egy bormérébe és ott iddogálni kezdett. Egyik pohár bort a másik után, egyik fellitert a másik fellitert után fogyasztotta el és végre is nagyon nehéznek érezte a fejét. Kiment hát az utcára s jött megint be a király-utca felé. A hideg levegő könnyebbé tette a fejét és kedve kerekedett egy kis nótázásra. Majd felverte hangjával a környéket, olyannyira nekihuzalkodott a nótának s mikor egy rendőr rászólt, hogy csendesen legyen, „csak azért is” jobban rikoltozott. A rendőr se volt rest és galléron akarta fogni a rakoncátlan atyafit. Az azonban nem engedte magát; ellene szegült és csak hosszas viaskodás után adta meg magát. Ekkor aztán annyira erőt vett rajta a félsz, hogy két forintot vett ki a zsebéből és azt a rendőrnek adta, hogy csak ereszsze szabadon. Azonban a rendőr erre természetesen nem volt hajlandó s „csak azért is” bevitte a kapitánysághoz. A legény két Tóth Sándornak hívják, nagyvátyi illetőségű, 22 éves földmives s most csendháborításért és hatóságilag megvesztegetéseért fog egy kis fogságot letlenni.

— **(Fressmádlí, sziszegő dámák.)** A bissei bíró gazda, Mátyás Sándor uram titulált így két bissei honleányt. A siklósi kir. jbiróság 20 frt pénzbüntetéssel fenytette meg az ekcentrikus kifejezések kedvelőjét. Sándor gazda azonban méffőllebemezte a szigorú ítéleket, mert hát (ő. m. a. f!) egy kicsit sokalja a 20 forintokat.

— **(Megrovási kaland.)** Egy valaki, ki jól tud muzsikálni — Szenvedélyesen szeret iddogálni — A tüzes jó bort oly igen imádja — Hogy nincsen akkor kedves éjszakája — Ha, mikor a vonók nyugodni térnek — Mulván órája immár az éjfélnél — Neki nem ülhet szaporán a bornak — S borkorcsolyául friss sört nem csapóhat — S cognacot, snapszot lehörpintve közbe — Fürtös fejét érzi forogni körbe — És azt hívné, hogy néki ellensége — A boros flakó, meg a théás csésze — Azokat sorban a földhöz teremti — S az ujakon megint csak újra kezdi — Majd folytatja az asztalon a széken — S embert akar enni de mindenképpen — S ki máskor a legkedvesebb cigány — Ilyenkor dul ful minden ész hijján — Mult éjszaka megint ily módon végze — Nagy művást, a melyben hogy a gége — Meg nem szakadt, úgy dokumentálta — Hogy a „Központi” t telekiabálta — S lévén hatalmas, virágos kedvében — Senkit se respektált biz épenséggel — S bár mellét verve, büszkén mondta, hogy ki — Mi a nevét de azért se írjuk ki — S mert van sok kisebb csapszék messze, távol — A félelmes rendőri laktanyától — Ha skandalumot akar máskor csapni — Ne sajnálja tán oda kifáradni — Mi ezt az egyet ajánljuk im néki — Mert így a kóteret nagyon közel éri!

— **(Csak egyre kérem.)** A kihágási bíróság hivatali helyiségében történt. Egy vendéglős volt megidézve a kihágási bíró elé a városi szabályrendeletnek korcsmájában történt megszegése következtében. Azonban csak a tanuk kihallgatása után érkezett meg.

— Jelentem alásan itt vagyok!

— Igen örülök neki, válaszolá a kihágási bíró; de már eltetszett késni, mert reggel 8 órára s nem 11 órára volt megidézve. A tanukat kihallgattam s most egy másik ügy tárgyalásába kezdtem.

— Hát akkor mit csináljak?

— Tessék csak egész nyugodtan haza menni!

— Jó! Megcselekszem. Csak egyre kérem. Máskor későbbre tessék megidézni, mert én a sógorának rendes kundschafja vagyok.

— **(Te pedig magyar físzess!)** Mint a Győri Közlöny írja: a bábolnai m. kir. ménlepet Győrbe fogják áthelyezni. Valószínűleg a m. kir. ménék megunták a puszta egyhangúságát s most egy kis városi ájér után óhajtoznak. A telep áthelyezé-

sének költségei egy negyed millióban vannak preliminálva. A sörényes Abugrosek tehát költségeknek, te pedig magyar: físzess!

— **(A papiros.)** Európa esztendőnkint harmincegy millió mássa papirost gyárt és pedig huszonkét milliót rongyból és tizenkét milliót fából és szalmából. Szalmát kétszáznyolcvan millió kilogrammot használnak fel esztendőnkint, fát pedig ötven millió kilogrammot. A párisi Petit Journal-ról, amely fél milliónál több példányban jelenik meg, azt állítja például, hogy a papirosát negyvenezer köbméter fából készítik esztendőnkint, amihet egész fenyőerdő kell tizenkéteszer hussméteres fával. Az egész föld papirgyártását az összes mellékköltségekkel együtt 2-94 milliárd forintba becsülik, amely összegnek a kétharmadrésze Európára és Amerikára jut. A papiros előállításához szükséges huszonkét millió métermássa rongynak az értéke 168 millió forint, a fát 9-6 millió forint, a többi anyagé (régí papiros és száshusz millió kilogramm ásványi rész) negyvenötmillió forint.

— **(A válópör vége.)** Egyik vidéki ügyvéd irodájába a napokban beállított egy csinos menyecske. Válni akart az urától, a ki títi-veri és olyan kegyetlen hozzá, hogy már több éjjel kizárta a szobából, — kéri tehát ezek alapján a válópört — a mi szerinte az új törvények szerint oly könnyen megy — azonnal folyamatba tenni s ez elhatározását pergő könyveivel indokolta. A tényállás felvételét s az ügyvéd berendelte a veszekedő férjet, ki szombaton be is jött — a feleségével. Megkezdődött a „békéltetés”. „Lássá, — szólt az ügyvéd — hogyan lehet olyan kiméletlen, hogy éjnek éjszakáján kicsukja a hívását a helyett, hogy magához ölelné?” „Mikor még éjjel sem hagy nyugodni az istenadta, még akkor is — pöröl velem, — felelt a férj. De többet nem zárom ki őt, ezennel megígérem.” „Megígéred?” — kiáltott örömmel a menyecske; hiszen én is csak ezt akartam. Nappal nem bánom, ha kicsuksz is, csak éjjel ne. Ügyvéd ur, vonja vissza a keresetet!” És az ügyvéd visszavonta a keresetet, amit még be sem adott, fizettetvén büntetésül a férj által 5 frt tényállásfelvételi díjat. Ez lett a válópör vége.

— **(Eke.)** A Kolozsvárott székelő E m k e, — mely oly hatékony kulturmissziót van hivatva teljesíteni az erdélyi részekben, — egy kissé megfogyatkozott. Csak egy kissé, egy betű erejéig. A legutóbbi tagjaihoz szétküldött levelek borítékain ez eddig használatban volt E m k e (erdélyi magyar közművelődési egyesület) helyett ez a szó van szignaturaként nyomva: E k e. Csak az a fő, hogy az eke hatalmas barázdákat vágjon ott, ahova a magyar közművelődés magjait kell hintetnie a magaszos célra törekvő egyesületnek!

— **(Kalap-forradalom.)** Rövid idő múlva mindenféle lehetséges és lehetetlen alaku új kalapok fognak feltűnedezni a kalapkereskedők kirakataiban és a vállalkozó szellemű divathősök fején. Forradalom fog kiútni a kalapok nagy birodalmában és az eddig használt kalapok csufos vereséget fognak szenvedni abban az elkeseredett harcban, melyet az új kalapformák indítanak meg ellenük. Nem kell ahhoz nagy mesterség, sem jóslási lehetőség, hogy az ember ezt előre megmondhassa, hiszen mindig úgy szokott lenni a szeszélyes divat terén, hogy az új legyőzi a régebbit és a feltűnő szokatlan elől hátrálni kényyszerül a már megszokott dolog. És így lesz ez a kitörőben levő kalap háborúban is. Ezuttal Bécsben hintik szét ezt a megot, melyből a kalapok harca nő nagyra, ott proklamálják a forradalmat és legelebb ott lépnek sorompóba a divathősök, hogy a gyakorlatban érvényt szerezzenek ama határozatoknak, melyeket a napokban az osztrák uri kalapdivat-egylet hozott. Nem is annyira határozatokat hoztak, mint inkább új kalapformákat mutatnak be és ezek közül mintegy hét nyolc darabot jónak talált az egylet, melynek ülésén a budapesti, pozsonyi, prágai, gráci sőt oroszországi delegátusok is jelen voltak. S ha legközelebb erősen lapos karimájú kalapot lát valaki az utcán, vagy olyan új formáját, amilyen mindjárt a szemébe tűnik az embernek, akkor jusson az eszébe, hogy megkezdődött a kalap-háború és az előrsök már feltűnedeznek az utcán.

— **(Ha a férj öreg.)** Most egy éve élénk feltűnést keltett egy új pár házassága. A feltűnést természetesen a két fél aránytalan kora keltette, a menyiben a 17 éves fiatal nőnek egy 60 éves férj jutott. Akkor azt mondták, hogy nem a szerelem vezette e frigyét, hanem az, hogy a férj uram jelölt tehetősebb, míg a leány szüleivel ugyancsak szegény volt. Egy esztendő telt el azóta, egy esztendő alatt sok minden történt s történt a fiatal házasság életében, a fiatal menyecske sehogy se tudott hozzá szokni vén urához s a mód nem nyújtott neki kárpótlást; megesett azon közben még, hogy a menyecskének leánykori imádója is előkerült a katonaságtól s kiszolgált bakancsos virtussal ostromolta a fura főként alá került ideálját. A vége az lett hogy egy szép napon az öreg férj uram üresnek találta fészket, a fiatal menyecske jobbnak találta a fiatal imádó karján, ha nem

oly médban is, mint öreg uránál; s mit gondolnak, a férj mit tett, óh de tessék megijedni, ő épp elég éves ehhez, hogy scenákat ne csináljon, sokkal egyszerűbb szerhez folyamodott, igen, a férj uram — gasdasszonyt keres.

Művészet, irodalom.

Főpróba. Tegnap este az elmaradt előadás helyett a „Toto herceg” főpróbája ment, Somogyi igazgató meghívása folytán a rendes esinhási habitók és a sajtó képviselői jelenlétében. A kissé sikamlós, de meg kell adni, finom pikaneriával telt szöveget Somogyi még tavaly szerezte meg a szegedi tanháza számára, a hol azonban nem adatván elő, mi részestülünk abban a szerencsében, hogy a fűlbemasszó zenéje, és csinos librettója operettben először gyönyörködhesünk — magyar nyelven. A darab meséje röviden elmondható: Antonio herceg (Kaposi) nevelésben van San Domár gróf generálisnál (Polgár), ahol a fiatal herceg nagyon sokat foglalkozik a gróf nejevel (Juhász Ilka). A 16 éves herceg óhajta szeretni, forró vágyában az egész világot köblére ölelné, de hát nincs, a ki azt elfogadja, no meg nem is próbálta még. A véletlen oda hozza Binoche (Follinus) urat, a ki atyja helyettesítőjeként történelmi órákat adna a hercegnek. E helyett astán megtanítja, hogy kell szeretni, hogy kell célt érni. Mulatságos epizódja az első felvonásnak, mikor a magyarász a csinos komornán (Késdi Juliska) akarja praxisban megmutatni a kezdetet, miközben két csattanós pofont kap. „Már szeret! — kiált örvendezve a professor, különben nem járt volna oly gyorsan a keze.” A második felvonásban a professor által éppen a herceg számára készített szindarabot próbálják, mely a végből íródott, hogy a szerelemre vágyó hercegnek alkalma legyen a grófnővel csókolózni, őt megölelni, mindezt a darab ötletéből. A herceg eléri célját, miközben mindinkább előtérbe lép a Párisból érkezett atyai parancs, hogy a fiatal hercegnek meg kell nőstülni. Persze makacsodik, de aztán a 3-ik felvonás erkélyjelenetében, midőn ki szerelmeskedte magát a grófnővel, beleegyesik az ismeretlen hercegnővel való házasságba. A gyenge meseszöveget kárpótolja a sok ügyesen alkalmazott helyzet-komikum, a jól visszaadott szójátékok, no meg a lágyan hangszerelt szólók, kettősek, hármasok és finálék. A második felvonásbeli gavottát a mi Hezenberger bácsink tanította be ügyesen, a melyben, valamint azt megelőzőleg előadott Gitana-ban Késdi Juliska páratlan táncosnőnek fog bebisonyulni. A többiek is pompásan lejtik az idegen táncot, de Késdi valósággal elragadólag, művészettel csinálja. A darab minden valószínűség szerint állandó repertoiren fog maradni és kassza-darabja lesz Somogyinak. A mai előadására már is minden jegy elfogyott. (**)

A kard és a párbajvívás című műre bocsájtott ki előfizetési felhívást horváthi Menyhart Béla volt cs. és kir. hadnagy Péccset. Művében hosszas és számos tapasztalat nyomán, legnagyobb gondal és célszerűséggel oly beírást ad a párbajvívásról, hogy azt a könyv után minden oktatás nélkül is el lehet sajátítani. A könyv tetszetősen alakban, erősen fűzve példányonként 3 korona árban lesz kapható a szerzőnél, vagy a könyvkereskedésekben. Ajánljuk figyelembe!

Új idők. A modern élet minden nevezetesebb mozzanatához hozzászólt Herceg Ferenc szépirodalmi képes hetilapja, az Új idők. A ma megjelent 48. szám írásban és képben tárgyalja a francia akadémia jubileumát. Nayve márkí esetét, a Meissonier emléket, Mikszáth Kálmán legújabb könyvét, Makai Emil három verses kötetét, Vanderbilt kisasszony és Malborough herceg házasságát és a prágai Hunyadi László előadást. Van továbbá benne novella Rákosi Riktortól és Beöthy Lászlótól, valamint versek Makai Emiltől. Szóval, a lap tartalma ezuttal is változatos, eleven és magas irodalmi niveauun álló.

Kozáry Gyula, s. lelkész, a Szent-István-Társulat tudományos és irodalmi osztályának tagja, előfizetést, vagy megrendelést hirdet Descartes-ről kiadandó monografiájára. A munka finom papíron az Athenaeumnál fog megjelenni körülbelül 170—180 nagy oktáv-lappal. Ára 1 frt 20 kr. Együttal föl hívjuk a n. é. közönség b. figyelmét egyéb kiadványaira. 1. Korunk Bölcselete. Nagy bölcselati monografia. Ára 1 frt 50 kr. 3 frt helyett. Még néhány példányban. 2. Az átöröklés problémája, a legújabb kutatások alapján. Ára 50 kr. 3. Korkérdések, konferencia-beszédeimből, (melyeket a lyceum templomban tartott.) Ára 1 frt. 4. Élettöladat és életörömök. Konferencia. Ára 10 kr. 5. La loi des trois états d'Auguste Comte. Kiadta a nemzetközi kath. tudósok kongresszusa Brüsselen. Ára 20 kr.

Videki hátralekosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK.

— **Pártegyesítési törekvések.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap este ment végbe a ketté szakadt függetlenségi és 48-as pártnak értekezlete, melyben mindkét árnyalat 5-5 tagu bizottságot küldött ki, hogy ezek együttesen állapítsák meg az egyesülés módozatait. Az Ugron-párt Szederkényi Nándort, Szalay Károlyt, Ugron Gábort, Meszlény Lajost és Hoitsy Pált; — a Juszth-párt Kossuth Ferencet, Juszth Gyulát, Haviár Dánielt, Komjáthy Istvánt és Thaly Kálmánt bizta meg a maga részéről. Holnap este mindkét bizottság a Kossuth Ferenc lakásán tart értekezletet.

— **Megint párosviaskodás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Pesti Napló” tegnap esti számában Hock János személyét megtámadván, Ivánka Oszkár magáévá tette Hock ügyét és megtette a lépéseket, hogy Vészi József szerkesztő lovagias elégtételt adjon.

— **A képviselőház ülése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Napirend előtt Sima Ferenc újra szóba hozta a csongrádi dolgot. A költségvetéshez Szederkényi Nándor, Beóthy Ákos és Pécsey Tamás szólottak, a kik nem fogadják el még általánosságban sem a javaslatot.

— **Kulissza-titok szellőztetése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mentelmi bizottsága ma délután tárgyalja a mandátumaikról lemondott horvát képviselők ügyét. Tudvalevőleg Szederkényi vádolta a horvát kormánypartot, hogy klub-statumumaikban benne van az a szabály, hogyha valamely tag kilép a pártból, köteles lemondani magyar mandátumáról. Éppen ez okból kérte Szederkényi az ügyet a mentelmi bizottsághoz utasíttatni. A minap Josipovich Géza horvát képviselő tagadta ezt beszédében, és erősen bizonyította, hogy ugy Czrnkovich, mint Jellasic képviselők önszántukból mondtak le a magyar mandátumról. Különös érdekességet kölcsönöz a mai bizottsági tárgyalásnak, hogy Pázmándy megszerezte a horvát kormánypart klub statumumait, melyekben benne van, hogy a párttagok becsületszavukkal kötelezik magukat, hogy lemondanak a magyar mandátumról, ha kilépnek a pártból.

Leptváladónca: SZAUTTER GUSZTAV
Feltűnés szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.

23565. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi kir. trvszék polgári osztályának I4251/95 sz. megkeresése folytán Engel Erzsébet férj: Pap Józsefné előbb férj: Schultheisz Konrádné hagyatéka ügyében a végrehajtási joghatállyal bíró hagyatéki árverést a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. járásbíró területén levő, az Ófalu község határában fekvő, az ófalui 88. sz. tjkvben felvett 7. 99 hrsz. 86. sz. ház, udvar, kertre 403 frt, — az n. o. felvett 7. 148 hrsz. szántóra 55 frt, — az ófalui 319 sz. tjkvben felvett 262 c/1 hrsz. erdő földre 78 frt. becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi január hó 7-ik napján d. e. 10 órákor Ófalu község bírói házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, át vagyis 40 frt 30 krt, 5 frt 50 krt, és 7 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt évadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1895. évi október hó 9. napján. A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

Háztartónőnek

Vidékre vagy a városban, esetleg kisebb gyermekek gondozására ajánlkozik fiatal, intelligens, 23 éves, jó családból való árvalány. — Czim a kiadóhivatalban.

Köhögés,

rekedtség és elyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egгер díjtalmaszott

biztos hatásu

Mell-Pastilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egгер A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17

Hűen

elvünkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot 10 frt 50 kr., egy férföltönyt 12 frt, egy felöltőt 8 frt, fiúöltönyt 7 frt, egy gyermeköltönyt 3 frt 50 kr., egy téli nadrágot 3 frtért, mind jó minőségű gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle

férfi és gyermek ruharaktár Pécsen, király-utca a városházával szemben.

Egyetlen kiadó,

ki az

Országos kiállításon

a nagy díszoklevéllel

lett megtisztelve

RÁTH MÓR

BUDAPEST, HAAS PALOTA.

Egyetlen kiadó,

ki a

Világkiállításon

a legfels. elismeréssel

lett megtisztelve.

Az országgyűlési törvények és igazságügyre vonatkozó rendeletek

leszállított árú legolcsóbb és legdiszesebb kiadásai!

Beszerezhetők kisebb részletfizetésekre is!

A fentebbi kiadó által először 1867-ben megalapított és azóta elsorangu szakférfiak közreműködésével lelkiismeretesen szerkesztett:

1865—1895. törvények közkevelésben részesülő igen diszes 8 adret nagybetűs, vagy zsebkiadásának és tárgymutatónak leszállított ára ezentúl 67 frt helyett csak 40 frt.

1867—1895. igazságügyi és igazságügyre vonatkozó rendeletek és szabályok egyetlen teljes kiadásának és az 1881—1895. években a Curia, kir. táblák, pénzügyi bíróság teljes üléseiben hozott döntvényeknek leszállított ára 38 frt helyett 20 frt.

Az 1865—1895. törvényeknek és ezen igazságügyi gyűjteménynek leszállított ára együtt rendelve 105 frt helyett csak 50 frt.

Ráadásul oly pótkötettel szolgálunk, mely azon fontosabb törvényeket vagy azok egyes §-ait, melyek későbbi törvények által hatályon kívül helyezettek vagy módosítottak, pontosan ki fogja mutatni.

ZONGORA RAKTÁR

és

kölcsönző

INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb zongora- és harmónium-raktár.

Eladás készpénz- és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díj.

Bécs és a vidék részére